

Sygn. akt V KK 189/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 lutego 2015 r.,
sprawy **L. S.**,
wobec którego umorzono postępowanie o czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 listopada 2013 r., sygn. akt IV Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć L.S. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy okazała się bezzasadną w stopniu oczywistym. Podzielić należało w całej rozciągłości argumentację zaprezentowaną przez Prokuratora Okręgowego w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację; powtarzanie zawartych w niej wszechstronnych i wyczerpujących wywodów byłoby postąpieniem zbytecznym, a więc i w jakimś sensie nieracjonalnym.

W przekonaniu Sądu Najwyższego wystarczające będzie zaakcentowanie jedynie okoliczności, które dla rozstrzygnięcia sprawy na etapie postępowania kasacyjnego miały znaczenie kluczowe.

Po pierwsze: redakcja pierwszego zarzutu kasacyjnego wskazuje niezbiecie, że intencją skarżącego było ominięcie ograniczenia określonego w art. 523 § 2 k.p.k. Tylko na marginesie warto odnotować, że Sąd odwoławczy, rozpoznając apelacje wniesione na korzyść L. S., w których wskazano na potrzebę wydania orzeczenia uniewinniającego w zakresie czynów z pkt VIII, IX, X, i XI aktu oskarżenia, skontrolował ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd *a quo* i dał temu wyraz na s. 54 – 55 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Poczynione na etapie postępowania odwoławczego rozważania nie spotkały się z krytyczną oceną skarżącego.

Po drugie: ponieważ Sąd pierwszej instancji nie przedstawił motywów, jakimi kierował się przypisując L. S. sprawstwo czynów opisanych w pkt I, III, IV części dyspozytywnej, Sądowi odwoławczemu nie pozostało nic innego, jak tylko w tym zakresie wydać rozstrzygnięcie o charakterze kasatoryjnym. Uchyleniem objęto również orzeczenia zawarte w pkt VII, VIII części dyspozytywnej pierwszoinstancyjnego wyroku. Kwestię właściwości rzeczowej Sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, określono na podstawie zmienionego nowelą z 2010 r. art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. Sąd odwoławczy nie był tu niekonsekwentny, bowiem w czasie procedowania przez Sąd *a quo* zastosowanie miała reguła petryfikacji. Oznacza to, że umorzenie postępowania przez Sąd Rejonowy w W. co do czynów z pkt VIII, IX, X i XI aktu oskarżenia zostało dokonane przez sąd właściwy rzeczowo.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k., obciążając skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.